

[Rytter.]

digt at prøve paa at finde frem til en lidt anden Mentalitet. Det bliver nødvendigt, at man ikke i misforstaaet Kammeratskabs- og Kollegialitetsfølelse dækker over hinanden; det tror jeg der i nogen Grad har været Tendenser til. Det er meget vanskeligt for udenforstaaende i Detailler at sige, hvad der skal ændres med Hensyn til de enkelte Kassers Kontrolbestemmelser, men jeg er ganske overbevist om, at ved de Forhandlinger, som nu yderligere skal finde Sted mellem Arbejdsdirektoratet og de enkelte Arbejdsløshedskasser, vil man kunne finde frem til fornuftige Bestemmelser.

Jeg vil med det samme sige, at personlig har jeg den største Respekt for det Arbejde, der er gjort af Arbejdsløshedskassernes Embedsmænd, og den Maade, de har udført det paa, og jeg vil tro, at man med god Vilje paa begge Sider vil kunne finde Kontrolforanstaltninger, der er adskilligt mere effektive end dem, man har. Paa et andet og specielt Omraade, Havnearbejderne i København, hvor man paa Forhaand maatte regne med meget store Vanskeligheder med Gennemførelse af Kontroilen, har Arbejdsløshedskasserne i Samarbejde med Havneorganisationens Ledelse fundet frem til en Ordning, som mig bekendt virker nærmest ideelt.

Gennemgaaende kan man vel sige, at de Kasser, i hvilke der har været nogenlunde faste Beskæftigelsesforhold, har givet Anledning til forholdsvis faa Klager, saa gennemgaaende kan man vel sige, at Klagerne i Almindelighed er fremkommet paa Landet, hvor der har været forholdsvis megen løs Arbejdskraft, og hvor Vejrforhold og adskillige andre Ting gør sig gældende. Paa dette Omraade vil jeg tro, at man vil komme et Stykke videre i Retning af Kontrol gennem Beskæftigelsesudvalgene, og disse Beskæftigelsesudvalg vil ganske sikkert, hvis man faar de rigtige Folk valgt til dette Arbejde, kunne faa en væsentlig større Betydning. I øvrigt kan man vist ikke sige, at der ikke har fundet væsentlige Misbrug Sted ogsaa i Byerne, navnlig med Hensyn til den løse Hjælp, og paa dette Omraade har der været en betydelig Udvidelse af det beskæftigede Antal paa Grund af Mangelen paa fastere Hushjælp.

I denne Forbindelse maa jeg gøre opmærksom paa, at jeg mener at have konstateret, at i mange Tilfælde er saavel arbejdsøgende som Arbejdsgiveren gaaet med til Misbrug under Henvisning til Reglerne om sambeskattede. De gifte Koner, der søger Arbejde enten ved Vask eller paa anden

Maade, har haft en decideret Uvilje mod at bruge Arbejdskortene og har i saa og saa mange Tilfælde henvist til, at Sambeskatningen vilde blive helt urimelig med den Indtægt, de vilde faa. Jeg tror, man skal benytte den første Lejlighed til at faa dette Spørgsmaal taget op.

For en Ordens Skyld kan jeg meddele, at jeg og mit Parti er indforstaaet med en Forhøjelse af Grænsen for ubemidlede Optagelse og Forbliven i Kasserne og maaske endda kunde tænke os at gaa videre paa dette Punkt.

Om Lovforslaget om Ændring i Loven om offentlig Forsorg skal jeg indskrænke mig til at sige, at det som en Konsekvens af det Lovforslag, jeg lige har omtalt, naturligvis maa gennemføres under Forudsætning af, at dette Lovforslag gaar igennem. Derimod kan vi ikke give det af Kommunerne forelagte Lovforslag om Ændringer i og Tilføjelser til Arbejdsløshedsloven vor Støtte.

Chr. A. Christiansen: I Modsætning til det ærede Medlem Hr. Bundvad kan jeg ikke indse, at det foreliggende Lovforslag betyder, at Arbejdskortene afaar ved Døden. Man maa efter min Opfattelse snarest kalde det Skindød. Disse Arbejdskort er kritiseret af Arbejdsløshedskasserne og karakteriseret som unyttige og unødvendige og ganske upraktiske som Kontrol. De har krævet Arbejdskraft og er for dyre i Administrationen. Nu ser det ud, som om denne Paastand endelig har sejret; man maa sige, at Sandheden har marcheret; selv om det er gaaet langsomt, har den dog bevæget sig. Arbejderne har altid følt det som en Krænkelser af deres frie Borgerret at skulle gaa rundt med et skriftligt Vidnesbyrd om deres økonomiske Forhold, som andre Befolkingslag er fri for, og det er tydeligt kommet til Orde f. Eks. i den Benævnelse, Arbejderne har givet Kortene, idet de kalder dem Hundetegn.

Ordlyden af § 1 er jeg naturligvis tilfreds med, men det tager Glansen lidt af Skt. Gertrud, naar man læser videre frem i Forslaget, til § 5. Man har paa en Maade givet Kortene Navneforandring, man vil kalde dem Beskæftigelseskort i Stedet for Arbejdskort, og nu skal de kunne paatvinges Kassemlemmer og organiserede Arbejdere, fortrinsvis Løsarbejdere, medens andre Lønmodtagere bliver fri for Kortene. Derfor forekommer Lovforslaget mig kun at være et Slag i Luften. Det gaar kun ud paa en Slags psykologisk Afskaffelse af Arbejdskortene i Lighed med den i sin Tid paatænkte Afskaffelse af den tvungne Vold-